Lietas arhīva Nr. K68-0364-18/2
ECLI:LV:RPPT:2018:0704.11096257117.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā,
2018.gada 04.jūlijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa:
tiesnese Gunta Sokolova,
piedaloties prokuroram Sergejam Aleksejevam,
aizstāvei zvērinātai advokātei Petrai Janulei,
izskatot atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas,

konstatēja:

/pers. A/ tīši nodarīja smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumu (smagus miesas bojājumus), un proti:

/pers. A/ 2017.gada 11.novembrī, pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā laikā, būdams alkohola ietekmē, kopā ar savu paziņu /pers. B/ atradās dzīvoklī /adrese A/. /pers. A/ ar mērķi tīši nodarīt miesas bojājumus, paņēma dzīvoklī esošo nazi, piegāja klāt /pers. B/, kurš gulēja uz grīdas istabā, un, turot rokā nazi, ar to vienu reizi iedūra /pers. B/ vēderā. Minētā dūriena rezultātā /pers. B/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: durti-griezta brūce vēdera priekšējā sienā, ieejoša vēderplēves dobumā, ar aknu labās daivas bojājumu un asiņu uzkrāšanos vēdera dobumā, kuri pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai.

Tādējādi /pers.A/ ar savām darbībām tīši nodarīja /pers. B/ smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumu (smagus miesas bojājumus).

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā.

Apsūdzētais savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un liecināja, ka kopā ar savu draugu cietušo un liecinieci no sākuma lietoja alkoholu savas mājas kāpņu telpā. Kad viņa vecāmāte devās prom no dzīvokļa, viņi turpināja alkohola lietošanu dzīvoklī. Kādā brīdī viņš virtuvē grieza desu un izdzirdēja no istabas nenormatīvu leksiku. Viņš, aizmirstot nazi rokā, devās uz istabu. Cietušais nāca viņam virsū. No cietušā darbībām varēja saprast, ka cietušais grib viņu sist. Tā kā cietušais bija piedzēries, viņš paklupa un uzkrita virsū apsūdzētajam. Pēc tam cietušais apgūlās. Sākumā apsūdzētais nesaprata, kas noticis. Kad ieraudzīja cietušajam asinis, uzlīmēja uz brūces plāksteri, pielika klāt dvieli. Lieciniece izsauca ātro palīdzību.

Atbildot uz eksperta jautājumiem, liecināja, ka nazis viņam bija kreisajā rokā ar asmeni uz leju.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktu tiesa pārbaudīja apsūdzētā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2017.gada 12.novembrī apsūdzētais sniedzis vaļsirdīgu atzīšanos, kur norādījis, ka pēc tam, kad cietušais aizgāja gulēt mammas istabā, viņš-apsūdzētais paņēma virtuvē nazi un iedūra cietušajam ar nazi aknu apvidū. Iedūra bez iemesla, alkohola iespaidā. Kad ir piedzēries, kļūst agresīvs (lietas lapas 63-64).

2017.gada 12.novembrī, nopratināts kā aizturētais, apsūdzētais liecināja, ka kopā ar liecinieci un cietušo kāpņu telpā izdzēra 0,5 l degvīna. Pēc tam nopirka 0.7 l alkohola "Hektors", kuru devās dzert mājās pie apsūdzētā. Pēc "Hektora" izdzeršanas apsūdzētais un lieciniece devās uz lombardu, kur lieciniece ieķīlāja savu telefonu un par iegūto naudu viņi iegādājās alkoholu. Kad dzīvoklī izdzēra arī šo alkohola pudeli, cietušais devās pagulēt uz apsūdzētā mātes istabu. Apsūdzētais paņēma no virtuves mazu nazi, piegāja pie cietušā un ar nazi iedūra viņam aknu apvidū, izvilka nazi un iemeta to izlietnē. Tas notika bez jebkāda iemesla alkohola ietekmē, jo viņš dzēris kļūst agresīvs. Pēc tam viņš apzinājās, ko izdarīja, aizlīmēja cietušajam brūci. Kurš izsauca ātro palīdzību, neatceras. Nekādu konfliktu ar liecinieci un cietušo viņam nebija. Savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo (lietas lapas 65-66).

2017.gada 13.novembrī, nopratināts papildus, apsūdzētais liecināja, ka tad, kad kopā ar liecinieci atnāca mājās pēc lombarda apmeklēšanas, cietušais viņus sagaidīja un viņi turpināja lieto alkoholu. Pēc trešās pudeles viņi visi bija stiprā reibumā. Cietušais aizgāja uz apsūdzētā mammas istabu, apgūlās uz grīdas un sāka kaut ko murmināt. Apsūdzētais joka pēc virtuvē paņēma nazi, iegāja istabā pie cietušā un iedūra viņam ar nazi vēderā. Kad izvilka nazi, saprata, ka trāpīja aknās. Viņš apzinājās, ko izdarīja un ar streptocīda ziedi sasmērēja cietušajam brūci, uzlīmēja plāksteri, uzlika lupatu uz brūces, jo no plākstera sāka sūkties asinis. Savu vainu atzīst, izdarīto nožēlo (lietas lapas 67-70).

2017.gada 14.novembrī, nopratināts kā aizdomās turētais, liecināja, ka apstiprina savas agrāk, 2017.gada 12.un 13.novembrī sniegtās liecības (lietas lapas 80-81).

2018.gada 30.janvārī liecināja, ka tad, kad viņš atradās virtuvē un grieza desu, no istabas bija dzirdamas viņam adresētas lamas, ko izteica cietušais. Viņš devās uz istabu ar nazi rokās. Cietušais sāka kustību uz viņa pusi un turpināja uz viņu lamāties un draudēt ar piekaušanu. Kad cietušais nāca klāt, viņš bija nestabils uz kājām un aizķērās aiz tepiķa. Pēc tam viņš uzkrita uz apsūdzētā un uzdūrās uz naža, kas apsūdzētajam bija kreisajā rokā. Pēc tam cietušais sāka stenēt un apgūlās uz grīdas. Apsūdzētais ieraudzīja cietušajam asinis un aizskrēja pēc leikoplasta un streptocīda ziedes, ar ko sasmērēja un salīmēja brūci. Lieciniece izsauca ātro palīdzību. Saprata, ka cietušajam ir naža ievainojums, bet domāja, ka tas nav nopietni (lietas lapas 97-99).

2018.gada 31.janvārī liecību pārbaudes laikā apsūdzētais apstiprināja savas 2018.gada 30.janvāra liecības (lietas lapas 110-116).

2018.gada 13.mrtā, nopratināts kā apsūdzētais, liecināja, ka vainu atzīst daļēji, jo negribēja durt cietušajam. Cietušais pats uzleca uz naža (lietas lapas 171-173).

Pēc liecību nolasīšanas apsūdzētais liecināja, ka uztur liecības, ko sniedza 2018.gada 30.janvārī un liecību pārbaudē uz vietas. Sākotnējās liecības sniedza, jo viņu iebiedēja un policijas darbinieki diktēja priekšā. Viņš neko nedomāja un bija šokā no notikušā. Šokā bija mēnesi pēc notikušā, viņam tika izsaukts psihiatrs. Pēc tam viņš atcerējās patieso notikumu gaitu.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu neatzīst, tiesa, pārbaudījusi pierādījumus, atzīst, ka /pers. A/ celtā apsūdzība ir pierādīta un viņš par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Cietušais/pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 11.novembri slikti atceras. Atceras, ka bija mājās pie apsūdzētā kopā ar savu draudzeni liecinieci, kur visi trīs lietoja alkoholu. Cietušais un apsūdzētais viens uz otra kliedza, cietušais paslīdēja un nokrita uz apsūdzētā. Apsūdzētais aizgāja prom, bet cietušais nokrita, sajuta sāpes vēderā, viņam tecēja asinis. Lieciniece tai brīdī bija tualetē. Apsūdzētais viņam palīdzēja. Tika izsaukta ātrā palīdzība. Slimnīcā viņš atradās nedēļu. Kā guva miesas bojājumus, nesaprata. Pieļauj, ka uzdūrās nazim.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesa pārbaudīja cietušā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2017.gada 13.novembrī cietušais liecināja, ka sākumā kopā ar apsūdzēto un liecinieci lietoja alkoholu apsūdzētā mājas kāpņu telpā. Kad beidzās alkohols, viņi nopirka vēl un devās pie apsūdzētā uz mājām turpināt dzert. Nekādu konfliktu alkohola lietošanas laikā nebija. Kad tika izdzerta otrā pudele, viņš aizgāja gulēt uz otru istabu. Pamodās no stiprām sāpēm vēdera apvidū. Kad piecēlās, ieraudzīja vēdera labajā pusē griezumu, no kā nāca asinis. Tika izsaukta ātrā palīdzība. Notikušo vairs neatceras alkohola reibuma dēļ (lietas lapas 5-7).

2017.gada 14.decembrī cietušais apstiprinājis savas iepriekš sniegtās liecības un liecinājis, ka, atrodoties slimnīcā, pilnībā apzinājās savas atbildes un darbības. Liecību sniegšanas laikā neatradās šoka stāvoklī. Kad viņš uz grīdas pamodās no sāpēm, apsūdzētais stāvēja blakus uz padeva papīra dvieli, lai cietušais piesegtu brūci. Cietušais devās pie liecinieces, lai viņa izsauktu ātro palīdzību, bet apsūdzētais palika istabā, kur pirms tam gulēja cietušais. Paskaidrot apsūdzētā darbības nevar, kāpēc viņš tā rīkojās ar cietušo (lietas lapas 8-10).

Pēc liecību nolasīšanas cietušais tās neapstiprināja. Liecināja, ka strīda iemeslu neatceras. Kaitējuma kompensācija nav pieteikta, jo apsūdzētā māte viņam atlīdzināja ārstēšanās izdevumus. Vēlas palīdzēt draugam-apsūdzētajam. Kad pie viņa uz slimnīcu atbrauca policijas darbinieki, viņš nelasīja savas liecības, tikai parakstīja.

Lieciniece/pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka tad, kad kopā ar savu draugu cietušo bija ciemos pie apsūdzētā mājās, cietušais un apsūdzētais strīdējās. Viņa iegāja tualetē. Kad iznāca no tās pēc 20 min, cietušais gulēja uz grīdas. Viņam blakus stāvēja apsūdzētais ar dvieli rokā un spieda ciet brūci. Apsūdzētais teica, lai lieciniece izsauc ātro palīdzību, neko nepaskaidrojot. Cietušais teica, ka viņš nejauši uzdūries uz naža.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesa pārbaudīja liecinieces pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2017.gada 12.novembrī lieciniece liecināja, ka kopā ar cietušo bija mājās pie apsūdzētā, kur lietoja alkoholu. Alkoholu viņi lietoja virtuvē. Ap plkst. 20.00 cietušā un apsūdzētā starpā sākās mutvārdu konflikts. Viņa uz 10-15 minūtēm iegāja tualetē, abi vīrieši palika virtuvē pie galda sēžot. Atrodoties tualetē, trokšņus nedzirdēja. Kad izgāja no tualetes, cietušais gulēja istabā uz grīdas uz kreisā sāna. Kājas bija vērstas pret durvīm. Viņam labajā sānā bija brūce, no kuras tecēja asinis. Apsūdzētais tajā brīdī bija pārbijies, viņš bija tajā pašā istabā un notraipījies ar asinīm. Nekādu priekšmetu rokās apsūdzētajam nebija. Apsūdzētais teica, ka viņš nebija taisnīgs un iedūris cietušajam. Teica, ka tā neesot gribējis. Lieciniece izsauca ātro palīdzību. Pēc cietušā aizvešanas uz slimnīcu viņa devās uz mājām. Nākošajā rītā atnāca pie apsūdzētā. Dzīvoklis bija sakopts. Apsūdzētais teica, ka tas netīšām, ka tā sanāca un viņš to nav gribējis (lietas lapas 26-27).

Pēc liecību nolasīšanas lieciniece tās apstiprināja un paskaidroja, ka tiesā ir uztraukusies.

No telefona sarunas, kas notikusi 2017.gada 11.novembrī starp policijas un neatliekamās palīdzības darbiniekiem, atšifrējuma redzams, ka neatliekamā palīdzība izsaukusi policiju uz notikuma vietu, kur vēderā sadurts cietušais. Policijas darbinieki uz vietas noskaidrojuši, ka sadurtās personas dzīvesbiedre un draugs atrodas notikuma vietā un ir piedzērušies, ka cietušais teicis, ka sadurts mežā un to izdarījis nepazīstams cilvēks, ka viņš negrib neko (lietas lapas 33-35).

No neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma elektroniskās kartes redzams, ka cietušais, būdams alkohola reibumā, pats atnācis uz mediķu automašīnu un pateicis, ka uz ielas viņu sadūra nepazīstams vīrietis ar nazi (lietas lapas 40-41)

Dzīvokļa /adrese B/ apskates laikā izņemtas apsūdzētā drēbes, slapjš dvielis un nomazgājumi (lietas lapas 20-22).

Saskaņā ar DNS ekspertīzes 2018.gada 19.februāra ekspertu atzinumu, uz apsūdzētā dzīvoklī izņemtā dvieļa ir cietušā asinis (lietas lapas 50-51).

Minētie pierādījumi papildus iesaistīto personu liecībām apstiprina, ka miesas bojājumi cietušajam ir nodarīti apsūdzētā dzīvoklī un cietušais jau no paša sākuma ir izvēlējies nesniegt informāciju par sava drauga apsūdzētā darbībām pret viņu.

No 2018.gada 15.janvāra eksperta atzinuma Nr. 35-3419 redzams, ka cietušajam ir konstatēti miesas bojājumi- durti-griezta brūce vēdera priekšējā sienā, ieejoša vēderplēves dobumā, ar aknu labās daivas bojājumu un asiņu uzkrāšanos vēdera dobumā, sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu zem kreisās acs, sistu brūci kreisās uzacs rajonā. Durti grieztā brūces vēdera priekšējā sienā varēja rasties 2017.gada 11.novembrī duroši griezoša nažveida priekšmetu iedarbības rezultātā lēmumā norādītajos apstākļos un pēc sava rakstura pieskaitāma pie smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai. Sejas sasitums zemādas asinsizplūdumu zem kreisās acs, sistu brūci kreisās uzacs rajonā varēja rasties 2017.gada 10.novembrī. Durti- grieztā brūce nevarēja rasties, krītot no sava auguma augstuma (lietas lapas 13-14).

Eksperts Pāvels Pļuhins tiesas sēdē apstiprināja savu atzinumu un savas iepriekš 2018.gada 17.janvārī sniegtās liecības par to, ka dūriena kanāla virziens bija no priekšpuses uz mugurpusi un no augšas uz leju. Pēc brūces var spriest, ka cietušais atradās guļus stāvoklī un dūriens tika izdarīts ar asu priekšmetu no priekšpuses (lietas lapa 15).

Pēc liecinošo personu noklausīšanās eksperts norādīja, ka cietušajam konstatētie smagie miesas bojājumi nevarēja tikt nodarīti tādos apstākļos, kā tiesas sēdē liecināja apsūdzētais. Ja nazis tiktu turēts tā, kā norāda apsūdzētais, brūces kanāls būtu horizontāls un no lejas uz augšu. Norādīja, ka grūti ir izdarīt penetrējošu brūci krītot virsū. Ir tikai viens variants-turēt nazi piespiestu pie ķermeņa. Ja krīt virsū nazim, brūces kanāls nevar būt uz leju. Apsūdzētā pirmās sniegtās liecības atbilst situācijai, kādā radās smagie miesas bojājumi.

Novērtējusi lietā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzība ir apstiprinājusies.

Krimināllikuma 8.panta otrā daļa nosaka, ka nosakot noziedzīgo nodarījumu izdarījušās personas vainas formu, jākonstatē šīs personas psihiskā attieksme pret noziedzīgā nodarījuma objektīvajām pazīmēm.

Lai kvalificētu apsūdzētās darbības pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas, ir jākonstatē, ka apsūdzētais vēlējās cietušajam nodarīt miesas bojājumus, vai, kaut arī šīs sekas nav vēlējies, tomēr apzinājās pieļāva to iestāšanos.

Apsūdzētais izmeklēšana sākumā konsekventi savā vaļsirdīgajā atzīšanās un pirmajās liecībās ir norādījis, ka, būdams piedzēries, bez jebkāda iemesla iedūra cietušajam un trāpīja aknās.

Apsūdzētā, cietušā un liecinieces tālākās darbības pēc dūriena norāda, ka iesaistītās personas pēc notikušā neapzinājās miesas bojājumu nopietnību, jo cietušais pats brīvi pārvietojās un komunicēja.

Pēc tam, kad cietušais nokļuva slimnīcā un kļuva zināms, ka ievainojums ir nopietns, apsūdzētais krasi izmainīja savas liecības un sāka liecināt, ka cietušais pats uzkritis uz naža, kas viņam bija rokās.

Kā tiesas sēdē liecināja eksperts, šāds miesas bojājumu gūšanas mehānisms ir izslēgts.

Tiesa secina, ka apsūdzētais ir grozījis savas liecības, nolūkā izvairīties no krimināatbildības par izdarītajiem smagajiem miesas bojājumiem laikā, kad viņam vēl bija jāizcieš papildsods, jo uzzināja, kāda smaguma miesas bojājumus ir nodarījis.

Tāpēc tiesa netic apsūdzētā tiesas sēdē uzturētajām liecībām, ka cietušais pats uzkrita uz naža, jo apsūdzētā versija netiek apliecināta ar pierādījumiem. Tāpat tiesa nekonstatē, ka pret apsūdzēto policijas darbinieki būtu izdarījuši jebkādu ietekmēšanu, jo notikumu policijas darbinieki paši nav redzējuši, par to viņiem liecināja pats apsūdzētais un apsūdzētā sākotnējās liecības sakrīt ar miesas bojājumu izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem.

Tiesas sēdē cietušais mainīja savas liecības, apliecinot, ka paslīdēja un uzkrita apsūdzētajam, neslēpjot, ka vēlas palīdzēt apsūdzētajam. Arī mediķiem viņš ir teicis, ka mežā viņu sadūra nepazīstams vīrietis.

Novērtējusi cietušā liecības pirmstiesas procesā, tiesa secina, ka cietušais arī pirmstiesas procesā nav liecinājis par to, ka atceras, kā guvis miesas bojājumus, līdz ar to viņa liecības pierādīšanā nav izmantojamas, jo no tām nav redzams ne miesas bojājumu gūšanas veids, ne persona, kas nodarīja miesas bojājumus.

Lieciniece savas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības tiesas sēdē uzturēja un no tām izriet, ka apsūdzētais nav noliedzis, ka nodarījis cietušajam miesas bojājumus un juties vainīgs.

Tiesa secina, ka lieciniece liecības par apsūdzētā attieksmi pret nodarīto kopsakarā ar viņa pirmajām sniegtajām liecībām apstiprina patieso notikumu gaitu- apsūdzētais piegāja pie uz grīdas gulošā cietušā un tīši iedūra viņam ar nazi vēderā, pēc kā saprata, ko izdarījis un mēģinājis cietušajam palīdzēt.

Novērtējusi pierādījumus tiesa atzīst, ka ir pierādīts, ka apsūdzētais tīši ar nazi iedūra cietušajam vēderā, cietušajam tika konstatēti smagi miesas bojājumi, un starp apsūdzētā darbībām un miesas bojājumiem ir cēloņsakarība.

Līdz ar to apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums ir smags noziegums.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pret personas veselību.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš agrāk ir sodīts 2017.gada 16.augustā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem un 13 dienām un probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Spriedums stājies spēkā 2017.gada 29.augustā (lietas lapa 158).

Saskaņā ar ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu Nr. 92/2018, apsūdzētais noziedzīgā nodarījuma īstenošanas brīdī ar psihisku slimību nav slimojis. Viņam tai laikā ir bijuši citi psihiski traucējumi- alkohola atkarība, vielu lietošana. Viņam ieteicama ārstēšana pie narkologa (lietas lapas 121-124).

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka dzīvo deklarētajā dzīvesvietā kopā ar māti. Strādā bez darba līguma, par ko saņem 30 *euro* dienā. Apgādājamo viņam nav. Sūdzības par veselību tiesas sēdē neizteica. Viņam esot 9 klašu izglītība un metinātāja specialitāte. Noliedza atkarības.

Tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, un attieksmi pret izdarīto, atzīst, ka soda mērķi-aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai apsūdzētais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, var panākt, izolējot viņu no sabiedrības, un kā sods viņam nosakāma brīvības atņemšana.

Tiesa neredz iespēju piemērot vieglāku soda veidu, jo arī ar iepriekšējo spriedumu apsūdzētais ir atzīts par vainīgu vardarbīgās darbībās pret cietušajiem, un šajā lietā ir nodarīti vēl smagāki miesas bojājumi, kas norāda uz to, ka apsūdzētais, būdams reibumā, ir sabiedrībai bīstams un tāpēc no tās izolējams.

Krimināllikuma 125.panta pirmā daļa paredz tiesas tiesības izvēlēties piemērot probācijas uzraudzību vai nepiemērot to.

Tiesa, novērtējusi apsūdzētā personību, secina, ka apsūdzētajam ir problēmas ar agresijas ierobežošanu un pārmērīgu apreibinošo vielu lietošanu, ko apstiprina eksperta atzinums.

Konkrētajā lietā alkohola lietošanas fakts tiesas ieskatā veicināja apsūdzētā noziedzīgo uzvedību. Līdz ar to tiesa uzskata, ka apsūdzētā uzvedību nepieciešams uzraudzīt arī pēc pamatsoda izciešanas, līdz ar ko viņam nosakāma probācijas uzraudzība.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Par atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un izdarīts alkohola ietekmē.

Tiesa soda noteikšanā ņem vērā arī cietušā viedokli, ka viņš nevēlas, lai apsūdzētais tiktu sodīts.

Novērtējusi atbildību mīkstinošu apstākļu neesamību, pastiprinošos apstākļus un cietušā viedokli, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam par noziedzīgo nodarījumu nosakāma brīvības atņemšana uz 7 mēnešiem.

Probācijas uzraudzība apsūdzētajam nosakāma uz 2 gadiem, jo šis sods, kas tika noteikts uz vienu gadu, nesekmēja apsūdzētā resocializāciju un nenovērsa jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Līdz ar to tiesa secina, ka apsūdzētajam ir nepieciešams ilgāks laiks, lai probācijas uzraudzības mērķis tiktu sasniegts.

Tā kā noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, izciešot 2017.gada 16.augusta Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas spriedumu, apsūdzētajam saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu nosakāms galīgais sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Krimināllikuma 51.panta pirmās ^{1} daļas 1.un 2.punkts paredz, ka, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja persona, kura sodīta par smagu vai sevišķi smagu noziegumu, neizciestā soda laikā izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu, ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Šajā lietā pastāv abi minētie apstākļi.

Papildsoda izciešana pēc 2017.gada 16.augusta Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas sprieduma tika uzsākta 2017.gada 29.augustā un līdz 2017.gada 12.novembrim apsūdzētais atradās brīvībā, pēc tam tika aizturēts šajā lietā. Tādējādi apsūdzētais izcieta probācijas uzraudzību 2 mēnešus uz 14 dienas. 2018.gada 23.martā apsūdzētais tika atbrīvots no apcietinājuma un atradās brīvībā līdz 2018.gada 04.jūlijam- 3 mēnešus un 11 dienas.

Tādējādi pēc iepriekšējā sprieduma apsūdzētais nav izcietis probācijas uzraudzību 6 mēnešus un 5 dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 4.punktu, saskaitot sodus par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā vai pēc vairākiem spriedumiem, brīvības atņemšanas soda viena diena atbilst divām probācijas uzraudzības dienām.

Pārvēršot probācijas uzraudzības dienas brīvības atņemšanas dienās, secināms, ka spriedumā piespriestajam sodam var pievienot neizciesto sodu brīvības atņemšanu 3 mēnešus 2 dienas.

Tiesa uzskata, par pamatotu, atbilstoši apsūdzētā personībai un faktam, ka neilgi pēc notiesāšanas viņš ir izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, kas atkārtoti saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam, pievienot jaunajā spriedumā noteiktajam sodu neizciesto sodu daļēji un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Apsūdzētais atrodas šajā lietā bija aizturēts un apcietināts no 2017.gada 12.novembra līdz 2018.gada 23.martam (lietas lapas 62, 196-198).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu aizturēšana un apcietinājums ieskaitāms brīvības atņemšanas sodā.

Apsūdzētajam nav piemērots drošības līdzeklis.

Ievērojot to, ka viņš pilda savus kriminālprocesuālos pienākumus, tiesa nepiemēro ar spriedumu drošības līdzekli.

CD disks par liecību pārbaudi uz vietas, un CD disks ar ierakstu, kurā fiksētas policijas darbinieku un mediķu sarunas, kas norādīti kā lietiskie pierādījumi, atstājami krimināllietā kā rakstveida pierādījumi- dokumenti- saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 135.pantu.

Lietiskie pierādījumi- dvielis, bikšu fragments, siekalu paraugi, bikses un krekls, kas glabājas pie kriminālprocesa, kā arī nazis, nomazgājumi un nagu, zemnagu saturs, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē, iznīcināmi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu smaga nozieguma, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu sodam daļēji pievienot pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 16.augusta sprieduma neizciesto sodu un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Ieskaitīt brīvības atņemšanas sodā kā izciestu aizturēšanu un apcietinājumu no 2017.gada 12.novembra līdz 2018.gada 23.martam.

Dvieli, bikšu fragmentu, siekalu paraugus, bikses un kreklu, kas glabājas pie kriminālprocesa, iznīcināt.

Nazi, nomazgājumus un nagu, zemnagu saturu, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē, iznīcināt.

Divus diskus ar ierakstiem atstāt pie kriminālprocesa kā rakstveida pierādījumus.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurors, cietušais, apsūdzētais un aizstāve 10 dienu laikā no 2018.gada 04.jūlija var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Ja lietā tiek sagatavots pilnais spriedums, to var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums ir 2018.gada 30.jūlijā

Sprieduma tulkojuma pieejamības datums tiek noteikts 2018.gada 06.augustā.

Tiesnese G.Sokolova